

Megjelenik hetenként
kétszer:

csütörtökön és vasárnap

—
Felelős szerkesztő:

SZENDRŐI JÓZSEF

—
Szerkesztőség és kiadóhivatal Sopron, Háromházter 3.

—
TELEFON 394. SZÁM.

ÚJ ÉLETT

Társadalmi és ismeretterjesztő lap.

Előfizetési ár:

Egész évre . . . K 8.—

Fél évre . . . „ 4.—

Negyed évre . . . „ 2.—

—
Egyes szám ára 8 fill.

—
Hirdetéseket a lap kiadóhivatala megegyezés szerint felvesz.

—
Kéziratokat nem adunk vissza

Kik a világháború fölidézői?

Viviani miniszterelnöknek a francia kamarában mondott ama beszédére, amelyben azt állítja, hogy Francia és Oroszország július 31-én elfogadták azt az angol indítványt, hogy a katonai előkészületeket abbahagyják és Londonban tárgyalásokba bocsátkoznak és hogy a békét még ebben az utolsó órában meg lehetett volna menteni, ha Németország is beleegyezett volna, — a német birodalmi kancellár arra való tekintettel, hogy az országgyűlésen ezt a valótlan állítást meg nem cáfolhatja, a császári követekhez és konzulokhoz a következő körlevelet intézte:

Az angol kék könyv 36. sz. indítványa, amely a brit konferenciára vonatkozik, július 26-án kelt. Tartalma az volt, hogy Német, Francia és Olaszország megbízottai jöjjenek Londonba és Grey államtitkárral keressenek módot, amellyel a szerb kérdésben keletkezett nehézségek megoldhatók legyenek. Németországnak kezdettől fogva az volt a meggyőződése, hogy Szerbia és Ausztria-Magyarország között támadt konfliktus oly ügy, mely csak a legközelebb érintő államokat illeti. Ezt az álláspontot később Grey maga is elismerte. Németországnak ezt a közbelépést meg kellett tagadnia, mert nem engedhette meg, hogy oly ügyben kerüljön Ausztria-Magyarország a nagyhatalmak tribunála elé, amelyben csak saját nemzeti érdekeiről volt szó. A német Fehérkönyvből kitűnik, hogy Ausztria-Magyarország is elfogadhatatlannak jelezte ezt a konferencia indítványt. Szerbia ellen való hadüzenetével dokumentálta abbeli erős akaratát, hogy a szerb kérdést a hatalmak közbelépése nélkül kívánja elintézni. Ezzel egyidejűen azonban Oroszország igazságos igényeinek megóvása szempontjából bejelentette teljes területiális érdektelenségét Szerbiával szemben.

Mivel Oroszország ezzel a biztosítással meg nem elégedett, a szerb kérdésből európai kérdés lett, amely legelőször Ausztria-Magyarország és Oroszország között való feszültségben nyilvánult meg. Hogy ebből a feszültségből európai konfliktus ne keletkezzék, új alapot kellett keresni a ha-

talmak közbelépési akciójának teljesítésére. S Németországot illeti meg ennek az új módozatnak első ténykedése. Jagow államtitkár a brit követtel július 27-én folytatott beszédében utalt arra, hogy Oroszországnak abbeli kívánságában, hogy Ausztria-Magyarországgal közvetlenül tárgyaljon, látja a békés elintézésnek legjobb kilátását. Ezt a kívánságot, a mely szerint az angol konferencia ideája orosz vélemény szerint is egyelőre háttérbe szorult, Németország az első naptól kezdve a legerélyesebben támogatta Bécsben. Egy állam sem munkálkodhatott becsületesebben és energikusabban abban az irányban, hogy a világbékét megtartsa, mint Németország. Anglia ezután maga sem folytatta konferencia-ideáját, hanem támogatta a Bécs és Szentpétervár között való közvetlen tárgyalások eszméjét. Ez azonban nehézségekbe ütközött; nehézségekbe, a melyeket az antant támasztott, nem pedig Németország vagy Ausztria-Magyarország. S hogy Németország fáradozása sikerüljön, szükség volt a nem közvetlenül érintett hatalmak jóakarására, de meg az érdekelt nyugodtságára is. Mert, ha a két hatalom egyike a megindítottá akciót katonai intézkedésekkel megzavarja, minden fáradozás kárba vész. Hogy álltunk a hatalmak jóakarta tekintetében? Franciaország Sárgakönyvéből tudjuk, hogy milyen bizalmatlanul fogadták a német kijelentéseket, hogy Schoen báró német követ minden fáradozása, amely a franciákat Oroszország mérséklésére akarta bírni, hiabavalónak bizonyult. Franciaország egyetlen pozitív lépést nem tett a béke érdekében. S hogy viselkedett Anglia? Diplomáciai beszédekben azt a látszatot keltette, mintha az utolsó óráig közvetített volna, külső cselekedetei azonban a két hárommasszövetségi hatalom lealázására irányultak. Angolország volt az első, amely nagystílusú katonai intézkedéseket tett s ezzel Oroszországban és Franciaországban hangulatot keltett. A Sárgakönyvből tudjuk, hogy Anglia már 1914 július 27-én mozgósított, tehát előbb, mint Szerbia. Anglia nem tett semmit

a kényes helyzet javítására, hanem fontosabbnak tartotta Grey utján tudatni Német- és Ausztria-Magyarországgal, ha nem is nyíltan, de elég érthetően, hogy esetleges európai háboruban ő is részt fog venni. S midőn ezt a szándékát a német követ tudomására adta s ez óvásától a szövetség két tagját értesítette, az orosz háboruspárt győzelmét mérlegelte. S ez a magatartás Buchanan angol követ, szakértő nyilatkozata szerint legkevésbé sem volt alkalmas jó hangulatot kelteni a hatalmak között. Ha Oroszország megtartotta volna kezdetbeli szándékát s azt nem tette volna lehetlenné az elrendelt mozgósítással, Németország közbenjárása is eredményesebb lett volna.

És mi történt a béke érdekében az antant államok részéről a legutolsó órában? Grey ismét előállott az ő konferencia indítványával s Sasonow véleménye szerint is megjött az idő, hogy Ausztria-Magyarországot a fegyverek csörgésével engedékenységre bírják s Pourtalés gróf nyilatkozataiban minden kétséget eloszlatott affelől, hogy a Monarchiától azt kívánják, amit Szerbiától föltételezni nem mertek. Ily körülmények között sem Német- sem Ausztria-Magyarország nem teheté magáévá a konferencia eszméjét, noha Németország kijelentette, hogy elvben a közbenjárás indítványát elfogadja, ő csak annak lehetetlen alakját kifogásolja. És ezzel a kijelentéssel egyidejűen a német követ Szentpétervárott is megsürgette azokat az engedményeket, a melyek a megegyezés létrehozatalára szükségesek.

Hogy ezek a fáradozások hiabavalók voltak, tudjuk. Oroszország már nem törődött Németországnak közbenjárás működésével, július 30—31-iki éjjelre elrendelte az összes haderők mozgósítását, amely Németország mozgósítását és később hadüzenetét vont maga után. A dolgok ily fejlődésénél nem értjük, hogy felelős államférfu, hogyan tehet oly kijelentést, hogy Németország megmenthette volna a békét. Nem az utolsó óráig Bécsben közbenjáró Németország, hanem az antant államok katonai intézkedései voltak azok, amelyek a háborút előidéztek.

Közli: Maurer Nándor.

↓ Szalámit, sajtót, akácmézest, Pilseni Bürgerbräu-sört, mindenféle gyümölcsnedvet a legjobb minőségben jutányos árban ajánl ↓

↓ **Gruber János** ↓
csemegekereskedő Megyei telefon 375.
Sopron, Várkerület 107/a szám. ↓

Esterházy Miklós herceg kastélyában.

A festői szép fekvésű Lékán, Esterházy Miklós herceg kastélyában, hat előkelő orosz tiszt van hadifogolyként elhelyezve. Csupa intelligens külsejű, előkelő megjelenésű katonatiszt. Martinoff generális (egy középkorú szőke, szimpatikus uriember) és egy ezredes, meg egy bajusztalan, fiatal mongolképű aviatikus tiszt, civilben vannak. A többi három törzstiszt kifogástalan uniformisban. Vendéglőben étkeznek és látható pompás étvágygal fogyasztják a kitűnő menüt. Bort, sört nem iszik egy se. Ebéd után rágyujtának egy-egy cigarettára s megindul a társalgás orosz nyelven. A szót az élénk temperamentumu Martinoff generális viszi. Szavából kicsendül egy-egy szó, amiből következtethetünk arra, hogy miről folyik a beszéd. Krakó, Galicia, Przemysl, Türkei. A galíciai harcokról, meg a török-orosz háborúról diskurálnak. Notabene, a Neue Freie Presse-t szabad olvasniok. A hercegi kastélyban pompás helyük van. Mindegyiknek kényelmesen berendezett külön szoba áll rendelkezésére. A nap nagyobb részét, ha az idő kedvez, a pompás parkban töltik el. Még ásót, kapát is vesz egyikük-másikuk a kezébe s szorgalmasan dolgozik a kertben — unaloműzésből, szórakozásból. Sorsuk, ellátásuk ellen soha nem panaszkodnak, speciális kivánsága egyiküknek sincsen. Przemysl újabb, második ostromáról folyt a beszéd az ebédnél s megkérdezte egy uriember Martinoff generálist németül, hogy mi a véleménye az ostromról.

— Az oroszoknak egyelőre kiéheztesítés a tervük, de ha elérkezettnek látják az időt, megkísérlelnék egy általános nagy támadást. Ennek a támadásnak a sikerén, avagy kudarcán fordul meg, hogy folytatjuk-e az ostromot a vár ellen.

Erre az illető megjegyezte, hogy az első ostrom alatt negyven ezer orosz vérzett el.

— Mit szól hozzá, Excellenciád? kérdezi az illető az orosz generálist.

Semmit, — felelte Martinoff tábornok. Minálunk nem számít az a negyven ezer ember. Jön újabb nyolcvanezer, százhatvanezer ember pontum...

S többet egy szót sem lehetett belőle kivenni.

A pompás napsütéses vasárnap délután hivogatólag int a sétára. Az orosz tisztok fölkelnek az asztaltól és mennek vissza a várkastélyba, folytatván utközben a háborus

témák megvitatását. Az bizonyos, hogy ott hon nincs olyan fejedelmi sorsa egyikünknek sem, mint Esterházy herceg lékai rezidenciájában. Ott nyugodtan várhatják harcoló társaik és seregeik kapitulációját...

A világháború.

A mai helyzet északon.

A Nida folyótól a keleti Kárpátokig a mai napon is viszonylagos nyugalom uralkodott. A mai jelentések a Nida és Dunajec vidékéről újlag olyan áthatlan ködről szólnak, amely a hadműveletek folytatását mindkét részről majdnem lehetetlenné teszi. A Kárpátok völgyeiben szakad a havas eső és a legtöbb folyó kilépett medréből. Minthogy a kárpáti harcok legtöbbször e folyók völgyében játszódnak le, itt is nagyjából tétlenségre kényszeríti az időjárás mindkét felet.

Az oroszok visszaszorítása Galiciába.

Az oroszok helyzete a Kárpátokban napról-napra kedvezőtlenebbül alakul. Csapataink a rossz időjárás ellenére több helyen hátraszorították őket és a napokban Zborón és Mezőlaborcon tul kiszorították csapataikat az ország területéről. Mindkét helyen már galíciai földön állanak az oroszok.

Az oroszok visszavonultak Hajasdra.

Az oroszoknak az Ung völgyébe történt negyedik betörésével valószínűleg az volt a céljuk, hogy Ungvárig hatoljanak előre és ott eleséget harcoljanak. De miután Nagybereznánál feltartóztattuk őket, kénytelenek voltak visszavonulni közelebb a határhoz. A rettenetes terepviszony miatt vonultak vissza Havasköztől és onnan a csapatok Tihán át Hajasdra vonultak. Mikor Csontosról kivonultak, a vashidat felrobbantották. A hazafias érzésű csontos görög-katholikus pap, aki orosz fogságba jutott, visszamenekült Csontosra.

Az ungmegyei harcok.

Igen nagy ágyuharc folyik orosz karácsonyest óta Fenyvesvölgynél és Hajasd fölött. Az oroszok régi fedezékeik mellé újakat építettek és ezeket nehéz ütégünk lövi. Szuronytámadásaink állandóak. Ugy látszik, hogy Beregben eredményes operációk folynak és hasonlóként a Dukla-hágó

fölötti vonalakon, mert az ide koncentrált orosz csapatok ismét visszavonuló mozdulatokat tesznek.

A nagybereznai járásban a nyugalom helyreállóban. A főszolgabírói hivatal Nagybereznára visszatért és visszatér a posta- és adóhivatal is. A folyton tartó kisebb ütközetekben állandóan foglyokat ejtünk.

Az ország négy vármegyéjében vannak most oroszok: Sárosban, Ungban, Beregben és Máramarosban. Zemplénben már nincs ellenség és Sárosnak is csak a határán vannak, Beregben és Máramarosban a helyzet változatlan. Az ellenség a nagy áradás miatt súlyos helyzetbe jutott.

Makacs küzdelem Varsóért.

Berlin, január 6. A londoni Times hozza „Makacs küzdelem Varsóért” cím alatt: A németek nem kevesebb mint tizenöt támadást intéztek egymás után az orosz front ellen. Hogy ennyit kellett küzdeniök, azt a terepviszonyok magyarázzák meg. Ugyanis a németeknek sik területen át kellett haladniok, hogy az oroszoknak közvetlen közelébe juthassanak, míg az oroszokat részint dombok, részint folyóvizek védelmezték. Az angol lap tudósítója megemlíti, hogy a németek hihetetlen vitézséggel harcolnak.

A vasgyűrű Varsó körül.

Berlin, január 8. A „Novoje Vremja” a Bzura melletti harcokról ezeket írja: A harc hevessége felülmulja még a flandriai harcokét is. Az ellenfelek minden talpalatnyi földet elkeseredetten védenek. A legszélő sok helyen csak 30 méter széles folyó választja el. Ennek e maga nemében rettenetes modern hadviselésnek legfőbb fegyvere a kézi gránát.

Pétervári jelentések szerint a németek a Borynov és Miednievice között levő vasúti vonaltól délre jelentékeny előhaladást tettek Varsó felé. A németek offenzívája ezen a ponton a leghevesebb. A „Dagbladet” jelenti a lengyelországi harctérről, hogy a német seregek egyre szorosabb gyűrűt vonnak Varsó körül. Az oroszoknak meglepő gyorsasággal kellene erősítésekről gondoskodniok, ha meg akarnák akadályozni Varsó elestét. A lap ezzel kapcsolatosan megemlíti, hogy a törökök előnyomulása a Kaukázusban szükségessé tette, hogy az oroszok erős csapatokat küldjenek a fenyegetett kaukázusi területekre.

Az anyai szív.

*Esőben, sárban, rossz utakon
Jár egyedül egy öreg asszony,
Már napok óta, egyre kérdve:
„Merre vezet az út el Bécsbe?”...*

*Tizennyolc éves magyar legény
Virágcsokorral a süvegén,
Hogy szép hazáját védelmezze,
— Önként beállt a hadseregbe!*

*E kedves fiát keresi Ő,
Akármily zord is künn az idő:
Mert zord, zimankos idők járnak,
Téliruhát visz a fiának...*

*Te aranyzívű parasztasszony,
Te angyallelkű magyar asszony,
Magyar Alföldünk gyöngye, éke,
Magyar anyák szép mintaképe —*

*Áldjon meg Isten százszor Téged,
Hintse rózsákkal teli éted
S nagy örömekre jöjjön haza,
Vitéz fiad — Te édes Anya!*

*Mily ily jó, édes anyák élnek,
Gyönyörűség e földi élet:
S ily jóságot megjutalmazva,
Add Isten, hogy — győzzön a Haza!*

Szendről József.

A magyar hős.

Irta: Nagelreiter Alajos dr.
Az „Új Élet” eredeti tárcája.
(Folytatás.)

A legborzasztóbb ágyutüztől, a legrettenesebb golyózáportól, a legsűrűbben hulló srappellektől sem rettent vissza. Különösen első tűzkeresztsége után szíve egészen acélkemény lett, mely már nem ismert semmiféle félelmet az Ur félelmén kívül. Ha jött a kemény parancs, hogy ezt vagy azt az ellenséges hadállást meg kell rohanni és el kell foglalni, rendesen csak ennyit mondott: „Fiuk, vitézek, ismét nagy feladatot bízta reánk, tehát utánnam!” És mentek utánna mint a szélvész...

A szuronyrohamok alkalmával, melyeket vitéz magyar katonáink minél többször szerettek megcselekedni, kardjával iszonyatos vágásokat tudott osztogatni az ellenségnek, úgy, hogy keze alól nem is került ki élve az a muszka. Aki azonban fegyverét eldobva megadta magát, annak mindig szívesen megkegyelmezett. Egy-egy diadalmas ütközet után — főképp ha pihenő napjuk volt — Kázmérunk a tisztársaival való kollegiális társalgást rövidebbre fogta és sietett vitéz közkatonaikhoz, akikkel igen szeretett eltársalogni, miáltal jobban megismerte ügyes-bajos dolgaikat és esetleges jogos kívánságaikat. Ez elismerésre méltó gyakori érintkezés azt is eredményezte, hogy már

az első hétben úgy összebarátkoztak, mintha valamennyien édes testvérek lettek volna. A közös veszedelem rövid időn belül testvérekké tette őket. Hadnagyukat szeretetreméltó közlékenységeért és kedves, barátságos leereszkedéseért igen nagybecsülték és rajongásig szerették, úgy, hogy bármikor készek voltak érte a legborzasztóbb tűzhalálba is menni. Haláltmegvető hősiessége, melyet benne őszintén bámultak, mint valami elektrómos áram az ő lelkükre is áthatott, aminek eredménye az volt, hogy ők is, mint az oroszok harcoltak.

Kázmérunk viszont itt a harctéren sokszor szent lelkesedéssel gyönyörködhetett vitéz katonáinak bámulatos elszántságán, akik rettenthetetlen bátorságukkal édes magyar hazánknak már e rövid negyedév alatt is valóságos világdicsőséget szereztek, mert már világszerte köztudatba ment, hogy a legkiválóbb katona a világon a magyar. Kázmér sem győzte eléggé dicsérni vitéz katonáit. Tisztársaival is őszintén beismerte: „Most tudom csak igazában, mily csodálatos hatása van az emberi szívre a jó példának.”

Már huszonhat ütközetben vett részt és csodálatosképen még egyetlen egyszer sem sebesült meg. Egyik napon borzasztóan heves volt a csata, melyben az ágyu, puska és gépfegyvergolyók és a srappellek úgy hullottak, mint a jégeső, de Kázmér, aki ekkor már főhadnagy volt, e rettenetes tűz-

Tíz orosz repülőgép elpusztult.

A „Baseler Nachrichten“ reprodukálja a „Ruskaje Slovo“ jelentését, amely szerint a Lodz és Lovic körül lefolyt harcokban tíz orosz aeroplán elpusztult.

Az oroszok utolsó tartaléka.

A „Politiken“ jelenti Pétervárról, hogy az oroszok a két utolsó évfolyambeli népfelkelőjüket január 1-ére berendelték.

Belgrád bombázása.

A berlini „Deutsche Tageszeitung“ jelenti: Párisba távirat érkezett Nisből azzal a hírrel, hogy az osztrák-magyar tüzérség január 3-án bombázta Belgrádot. Párisban ez a jelentés meglepetést keltett, mert hivatalos szerbiai közlések megelőzőleg ugyszóltak, hogy az osztrák-magyar sereg legalább a legközelebbi időben nem is gondolhat offenzívára Szerbia ellen. (N. W. Journal.)

Ravoknál 1600 orosz elfogtak.

Flandriában a tartós eső mind mocsarasabbá teszi a terepet, amely a hadműveleteket erősen akadályozza, Rheimstól keletre a franciák az éjjel egy előárkunkat akarták elfoglalni. Rögtöni ellentámadással visszavetettük őket állásaikba. Ötvenet közülük elfogtunk. Az argonneok közepén és keleti részében csapataink ismét előbbrehaladtak. A franciák a Vogesekben Buchenkopfnál, Diedolshausentől délre ellenük intézett éjjeli támadását visszaverték. A franciáknak a Sennheimtől nyugatra eső magaslat ellen intézett ismételt támadásai tüzérségünk tüzeben összeomlottak. Két tisztet és száz főnyi legénységet elfogtunk. A Sennheimtől délre levő Oberburnhaupt helységért még folyik a harc. A Ravkától keletre támadásaink előbbrehaladtak. 1600 oroszot fogtunk és 5 gépfegyvert zsákmányoltunk. A legfőbb hadvezetőség.

Török területen nincs orosz ellenség.

Konstn. január 8. A Tanin jelenti: A török birodalom területén többé nincs orosz katona.

Az oroszok és franciák veszteségei.

A párisi Matin az oroszok veszteségeit másfél millióra becsülik. Ezzel szemben francia hivatalos körökben az tartják, hogy az orosz sereg vesztesége 2,250.000 ember. Zürichből jelentik: A francia sajtó hevesen támadja a hadvezetőséget, a mely hosszú idő után most adott ki először veszteséglajstromot. E hivatalos jelentés szerint fél-

ben és legveszedelmesebb pozíciókban sem sebesült meg. Életben maradt bajtársai az ütközet után csodálkozva beszéltek egymásnak, hogy szeretett főhadnagyuk életben maradását természetes uton megmagyarázni nem lehet. Igazi csoda, hogy ennyi veszedelmes ütközet után egyáltalában még életben van. Mivel a csodálkozó katonák között másvallásúak is voltak, eleinte nem is akart nyíltan felelni, de bátor lelke legyőzte az emberfélelmet. Megmutatta nekik rózsafüzérjét és skapuláréját, miközben így szólt hozzájuk: „Szűz Anyám Mária, akit Isten után leginkább tiszteltek és kihez igen nagy a bizalmam, eddig megvédett a biztos haláltól! Ugy érzem, hogy mindvégig megfog örízni.“

A másvallású katonák, akik ott a halál mezején hallották e biztató és szép szavakat, megható vallásosságáért is csodálták hős főhadnagyukat, akit kevésre rá az arany vitézségi éremmel és századosi ranggal tüntettek ki. Katholikus bajtársaikhoz tiszteletteljesen így szóltak: „Boldogok vagytok ti katolikusok, Nektek külsőleg is látható, megszentelt vallási tárgyaitok is vannak, melyek élénkebben figyelmeztetnek benneteket rendületlen bizalomra Isten iránt.“ Azután elkérték tőle a rózsafüzért. Hősünk úgy segített a dolgon, hogy bajtársi szere-

millió sebesültet ápolnak katonai és községi kórházakban, háromszázezer sebesült családknál talált menedéket, s ehhez járul négyszázezer halott. A francia hadsereg egész vesztesége eddig 1,200.000 ember. (N. Fr. Pr.)

Szolgálatképtelen sebesült hadifoglyok kicserélése.

Németország és Anglia között megállapodás jött létre azoknak a súlyosan megsebesült hadifoglyoknak a kicserélésére nézve, akik hadiszolgálatra képtelenné váltak. A közvetítést Svájc fogja magára vállalni. Franciaország és Németország között még függőben vannak a tárgyalások.

A hat calais-i polgár.

Őszintén kívánjuk, hogy hűséges német szövetségeseink mielőbb birtokába vehesse Calais-t, Angolországának ugyszólván a kulcsát a francia partról. A rettegéstől, akkor az angol többé meg nem szabadul. Ennek kapcsán adjuk közre Calais multjának egy kis epizódját.

Calais városában áll egy szobor, a hat calais-i szobra. Alig tíz éve emelték azon hat bátor polgár emlékére, akik 1347-ben, az Edward angol királytól ostromlott város polgáraiért áldozták fel magukat. Calais az ostromnak teljes erővel ellenállt. Midőn az angol király látta, hogy a várost eleven erővel bevenni nem tudja, elhatározta kitérítését. A város lakossága ezen idő alatt minden ehetőt elfogyasztott. Leölték és megégették még a lovakat, a kutyákat és a macskákat is. Segítség azonban nem érkezett, végre is meg kellett adniok magukat.

Félni lehetett, hogy az egy álló esztendeig tartó ellenálláson felbőszült angol király boszúból, az azon kor szokása szerint a várost tüzzel-vassal kipusztíttatja. De tisztjei határozottsággal kijelentették, hogyha így jár el az ostromlottakkal, egy katonája sem marad a városban, mert tartania kell a nép boszujától. A király engedett és kegyelmet ígért a calais-iaknak azon feltétel alatt, hogy hat előkelő calais-i polgár, fedetlen fővel, mezitlen lábbal, kötéllel nyaka körül, a város kulcsaival kezében, elébe jön és magát az ő rendelkezésére bocsátja.

tettel mindegyiknek juttatott belőle egy-egy szemet, melyet mély tisztelettel és bizalommal ők is zsebükbe tettek. Rövid láncocskán neki magának is csak négy szem maradt emlékül.

Tihanyi Kázmér, aki ragyogó példájával katonáit mintegy megigézte, a világháború egész tartama alatt egyetlen egyszer sem adta ki a parancsot ilyen formában: „Fiuk, előre!“ Nemes ajkairól mindig így hangzott a felszólítás: „Fiuk utánnam!“ A nagy dicsőséggel végig verekedett 46 ütközetből mindig élve került ki. A 16 sebközül, mely hősünk testét diszíté, egyik sem volt halálos. A harctérről a súlyos sebek gyógykezelése miatt időközönként háromszor került a sebesültek kórházába és onnét ismét vissza a harctérre. Arca, keze lába most ismét ép. Így jutalmazta Szűz Mária, a hatalmas urnó Dr. Tihanyi Kázmér százados rendkívül nagy bizalmát és buzgó imádságát. Édes anyja, nővére és menyasszonya is naponként buzgón imádkoztak érte és felajánlották érte mindennapi szent áldozásukat. Nagy lelki erejéről tanuskodik az az épületes körülmény is, hogy a sebek okozta nagy fájdalmakat és a többszörös kínos operációkat igazi hőshöz illően mindig jajszó nélkül, türelmesen viselte el.

Folytatása következik.

Amidőn ezen kegyetlen feltételeket a város kormányzója a piacon kihirdette, a tömegeből előlépett Eustache de Saint Pierre, a leggazdagabb polgár s kiáltotta: „Sohasem engedem, hogy vesszenek polgártársaim, amikor megmenthetem őket. Én megyek legelőször.“ Erre Jean d'Air, szinte előkelő polgár, kijelentette, hogy ő kísérelje le Eustache-nak. A példa követőkre talált. A két Wissaut testvér és még két polgár, akiknek nevét azonban nem őrizték meg szinte csatlakozott. A hat hőst Calais apraja-nagyja a város kapujáig kísérte; csókolták kezeiket és sirva intettek nekik Istenhozzádot. Ők mindenre elkészülve távoztak. Az angol király elé érve, átadták a város kulcsait. Edward vadságában érzéketlen maradt ezen hat férfi hazafias önfeláldozásával szemben és elrendelte kivégeztetésüket. Hiába volt minden merész beszédje tisztjeinek, akik mondták, hogy csak nevét mocskolja be ily barbár boszuállással, hiába dicsérték a társaikért magukat feláldozó polgárok nagylelkűségét. Azzal válaszolt, hogy megparancsolta, hozzák a nyaktilót. Ekkor közbelépett a királyné és térdenállva könyörgött kegyelemért. Edward király végre belátta, hogy véres tervét végre nem hajthatja. A hat calais-i polgár élete meg volt mentve. 210 éven át maradt az angolok birtokában Calais. Biztos pont volt ez kezükben, ahonnan a franciák ezen örökös ellenségei reázdították csapataikat Franciaország északi tartományaira, melyeket pedig a természet is védőbástyanak teremtett minden külső támadás ellen. 1558. jan. 8-án a franciák visszafoglalták ezen nagyfontosságú helyet; egy hét alatt hódították vissza azt a pontot, amelyet III. Edward serege csak egy évi ostrom után tudott elfoglalni.

Sch. A.

A Kárpátokban.

*Az ellenség bár túlerőbe,
Rohan csapatunk csak „előre“.
Villan a kard, zeng a vezényszó —
A meleg vértől olvad a hó!*

*Imák röppennek az ajkáról,
Visszhangkép fegyver-ropogás szól:
Ujabb roham..., rivalgás hangja...,
Az orosz hóba — vérbe fagyva!*

Szendrői József.

Hirek.

A zombori apátplébános milliós végrendelete. Zomborból jelentik: Fejér Gyula, a napokban elhunyt zombori r. kat. apátplébános végrendeletét a minap hirdették ki. A milliós végrendeletkezés fájdalmasan emlékezik meg az egykor messzehírű zombori egyházi zenekar megszüntetéséről és félmilliót hagy örökös alapítványul ily ének-és zenekar reorganizálására. Az elhunyt apát ezenkívül tekintélyes összegeket hagyott a zombori kórháznak, a róm. kath. iskoláknak, az országos tanító- és segélyalapnak és egy Zomborban felállítandó zeneakadémia céljaira.

A soproni kath. kör f. hó 17-én délután 5 órakor tartja meg egyesületi helyiségében rendes évi közgyűlését. A napirend: 1. Az elnök jelentése. 2. A tisztikar jelentése. 3. A jegyzőkönyvi hitelesítők és a pénztári számvizsgálók kirendelése. 4. Indítványok.

Uj törvényhatósági bizottsági tag.

A Csornán megtartott megyebizottsági választáson Herbst Lajos dr. örökébe Bilovits István csornai káplánt választották meg 108 szavazattal Gaál János csornai ügyvéd 65 szavazatával szemben. Gratulálunk.

Az amerikai gyermekek ajándéka Sopronba is megérkezett. Az amerikai gyermekek, mint a fővárosi lapok annak idején jelezték, egy nagy hajórakomány ajándékkal lepték meg azon szegény európai gyermekeket, akiknek atyja a harctéren van. Sopronba 8 nagy ládára való ajándék érkezett Baán Endre dr. főispán címére, mit a napokban főispánné Öméltóságának vezetése mellett egy hölgybizottság osztott szét a vármegye egész területén lakó legszegényebb harcolók gyermekei részére. Kapnak ezen ajándékokból Sopron, Kismarton s Ruszt városa, valamint a hét járás községei. Az elosztott ajándékokat kellő szortírozás után már rendeltetési helyükre el is juttatták. A járásokban a főszolgabírók fognak a továbbiak iránt intézkedni. Van az ajándékok közt sok ezer mindenféle, hasznos, szükséges, kellemes dolog. Cipők, ruhaneműek, melegalsók tömérdek számban, emellett sok édesség s a gyerekek részére sok-sok játékszer. Az arany szívű amerikai gyerekeket s azok szüleit kedves ajándékukért áldja meg az Isten!

Halálozások. Hétfőn, f. hó 4-én hunyt el Budapesten Wilczek Károly ny. m. kir. posta- és táviráda-főtiszt 41 éves korában. Temetése e hó 6-án ment végbe a farkasréti temetőben. Az elhunytat, aki annak idején a soproni főhivatalnál viselt állást, felesége Bartl Erzsébet gyászolja kis leánykával. — Kass Ignác nyug. posta- és távirádatanácsos f. hó 9-én 71 éves korában hosszas betegség után elhunyt. Felesége és 5 gyermeke gyászolják.

A mozik körül. Nap-nap után csak úgy özönlik, hullámozik ottan ki és be a nép s mily sok ártatlan lelkű kis leány. Mint hangyaboly nyüzsögnek naponta sok százan a mozik tája körül. Adnak pedig ott sok olyan dolgot is, amiket nem kellene adni, sem megnézni. De hát a felcsigázott idegeknek, különösen a mai háborus időkben, csak rémes, vérlázító dolgok kellenek. A fehér darabok iránt már kisebb lenne az érdeklődés. A publikum is persze nagyon, nagyon vegyes; itt-ott egy kis zsebmetszés is történik. Hallottunk már panaszt s ezért nem ártana, hogyha a rendőrség nemcsak vasárnap, de hétköznapokon is ügyeletes tisztviselőket állíttatna oda. Az aranybányás mozisok azt a 2—2 koronát valahogyan csak ki tudnák szurkolni. A közönségnek pedig végül azt a figyelmeztetést állítjuk szemé elé: okosabb lenne, ha takarékoskodnának vagy ha sok van nekik, adnák inkább a szegényeknek s oly tömegesen a mozik helyett inkább a templomokat látogatnák és imádkoznának itten hozzátartozóik s hazánk jóvoltáért.

Uj okmánybélyeg. Az új bélyeg-törvény életbeléptetésével f. hó 1-től kezdve új bélyegeket is hoztak forgalomba, még pedig 1 K 22 f-es és 1 K 75 filléreset.

A zsákmányolt szerb és oroszgyűgyük, melyek a bécsi arsenálból kerültek hozzánk, az utolsó napokban a tűzérési laktanyában voltak, s ma már ott tátognak a Petőfi-téren, Liszt Ferenc szobra mellett. Az ágyuk csöveit a színháznak szögezték, mintha csak arra akarnának egy gránátot meneszteni. Tán mégis csak kár lenne érte, hisz ottan már oly sok erkölcsnemesítő darabot láthattunk (?). Fordítsák hát a Károlymagaslat felé. A szerb hegyiágyuja kis inci-pinci jószág, az oroszok volt tromedár jószágja már nagyobb szörnyeteg; mennyi halált

oszlathatott eddig mindakettő? Párisi gyártmányok, állandóan sokan nézik. S hogy minél nagyobb műértelemmel vizsgálhassák, fogdossák, forgatják s ezért városunk rendőrkapitánya a következő sorokat tette közzé: A katonai hatóság a Petőfi Sándor-téren két ellenséges ágyut helyezett el a közönség részéről való megszemlélés céljából. Több oldalról az a panasz érkezett hozzám, hogy a közönség ezekkel az ágyukkal rendeltetésüknek meg nem felelően bánik, úgy, hogy azok rongálásnak vannak kitéve. Figyelmeztetem ezért a közönséget, hogy a jövőben őrizkedjék ezeknek az emléktárgyaknak a megrongálásától, mert a katonai hatóság a mostani komoly idők emlékéül állította ki és amennyiben azt tapasztalná, hogy a közönség azokkal rendeltetésükkel ellenkezően bánik, azokat ismét elszállíttatja.

A városi rendőrségek fejlesztése. A belügyminiszter körrendeletben értesítette a városokat, hogy a törvény értelmében az első sorban a városi rendőrségek fejlesztésére fordítandó összegből 1915. évre már 3 millió korona fog rendelkezésre állni. Együttal értesítette a Sopronvármegye alispánját, hogy Kismarton város részére 14.000 K, Ruszt város részére pedig 11.000 K államsegélyt utalványozott.

Megjött a szén, de nem kaphatnak abból bizonyos rangosztálytól kezdve a tisztviselők. Pedig azok is csak rá vannak szorulva, tán még jobban, mint sok-sok más, aki tán kap. De ha már úgy van elrendezve, nem tehetünk ellene. Forduljunk az árusítókhoz. „Kérem nincs, holnap jön”. S azt halljuk másnap: „még nem érkezett meg”. S ez így megy napról-napra, míg végre kaphatunk 1—2 puttonnyal és ha ez is elfogy, kezdődik a drága pénzen való vásárlás, a mérgelődés előről. Hát kérem, ez sincs rendjében. De nem tehetünk ellene, háborús világban élünk.

A vörös félholdért. A Vörös Félhold támogatására alakult országos bizottság hivatalos működését megkezdte. Budapest székesfőváros a Vörös Félhold támogatására már 10.000 koronát adott s lelkes hangú átiratban kérte Sopronvármegye törvényhatósági bizottságát is, hogy jelzett célra bizonyos összeget szintén szavazzon meg. Meg vagyunk arról győződve, hogy a minden szépért s nemesért lelkesedő s áldozatkész Sopronvármegye is mindent el fog követni, hogy a velünk harcolókat minél nagyobb összeggel támogathassa. Mert ha valaki, úgy elsősorban ők azok, akik segítségünket bizony minden tekintetben megérdemlik.

A Szent Család f. évi első füzeté ismét a kezünkben. Benne szebbnél-szebb aktuális, lelket gyönyörködtető dolgozatok. Szinte csodálkozunk azon, hogy oly csekély összegért, hogyan képes a győri kármelita rendház ily szép dolgot produkálni. Valóságos virágos kertet tár elénk, melyben nagy lelki élvezettel járunk. A lap szerkesztéséhez igazán gratulálunk. Tartalma: Uj év reggele. Németh István. — A Szent Család. Dr. Balics Antal. — Názáret. Domonkos. — Krisztus a harctéren. Lévy Gyula. — A szeretet apostola. Domonkos István. — Menekülés Egyiptomba. Németh István. — A csipkekendő. Antal Margit. — Az egyház legrégebbi temetkezési helyei. Stöhr Géza. — Jó lesz mdgjegyezni! Tamási Adorján. Előfizetése egész évre: 2 kor. Megjelenik minden hó elején. Kiadja: a győri kármelita-rendház.

Lourdes IV. évfolyama igen szép kiállításban és valóban érdekfeszítő cikkekkal jelent meg. Tartalma: XV. Benedek Lourdesban. Lourdes eucharisztikus csodái. Szűz Mária szerepe Isten terveiben. A franciák. A sebesültekért (a szerkesztőség szétküldöztetett 4000 Lourdes példányt ingyen). A király imádkozik. (Képpel.) A csoda ellenségei. Győzelem. Lourdes tisztelői a harctéren. A tolvaj. Hálanyilatkozatok stb. Arra kérjük t. c. olvasóközönséget, hogy Lourdes

iránt, melynek már multja és jelenje is nagy, de jövője még nagyobb lesz, érdeklődni sziveskedjék. E háborús világban, utána pedig még inkább lesz szükségünk Lourdesra, a mi lourdesi Szűz Anyánkra. Tegyük meg legalább azt, hogy kérjünk ingyen mutatványszámot, e címen: Tóth János plébános, Fertőmegyes (Sopron megye).

Családi öröm. Sopronudvardon Kaucz Antalné sz. Fazekas Cécilia egyszerre 4 leánygyermeknek adott életet. Úgy a kis lányok, mint anyjuk jól érzik magukat. Hátha még fiuk volnának, de így is büszke lehet rájuk az anya — jöllehet a jóból ez egy kissé sok, különösen ezekben a nehéz megélhetési viszonyok között, a mai drága világban.

Felsőpulya. A községben elhelyezett beteg és sebesült katonák ellátásáról és ápolásáról Rohonczy bárónő gondoskodik a legnagyobb szeretettel és áldozatkészséggel. Nemes munkájában a község fiatal leányai-ban buzgó segítőtársakra talált.

Loretom. Loretom és Lajtapordány között a napokban a nyílt mezőn egy aeroplán szállt le. Két pilóta ült rajta. Bécsujhelyről jöttek és motordefektus miatt voltak kénytelenek siklórepüléssel leereszkedni.

Védjük a Kárpátokat. Már hónapok óta ily lelkes fölvonulást, ily nagy vítézi harcikedvet, amilyen a déli vasutnál péntek este 9 óra tájban nyilvánult, még nem láttunk. Nótázó huszárjaink s a bécsujhelyi táncoló dragonyosok mint szemem szedett deli legények. Úgy hangzott ajkukról a vad szilaj nóta, hogyha csak ezt hallja az orosz, már idejében és gyorsan, futó lépésben kereked old sok. Az az Éljen, az a Hurrá, az a sok Hoch, mely minégy felhőket képzett teljes bizalommal tölthet el, hogy szép hazánkból kitakarodik majd az orosz egykettőre s nem másé, csakis a mienk lehet a végső győzelem!

Barakk épül Csornán. Az Erzsébet-utcán levő, Izmosy-féle üres telken, e hét elején megkezdették a barakkok építését az üdülő katonák számára. Az építkezés mint értesülünk, 200000 koronánál többbe kerül. Az építkezési munkálatok serényen folynak. Ha a barakkok elkészülnek, több száz főnyi üdülő katona jön Csornára.

Savanyúkút. A községben elhelyezett és legnagyobb részben magyarokból álló sebesült katonáknak kellemes karácsonyestben volt részük. A szép ünnepséget Czifrák József főszolgabíró nyitotta meg, majd Varga községi jegyző mondott magasztalású ünnepi beszédet. Az ünnepség során a község lakóitól nyújtott gazdag ajándékokért Vértes népfőlkelő mondott társai nevében is, hálás köszönetet.

Tífusz Bükön. A Bükön elhelyezett sebesült katonák között több tífusz eset fordult elő. A ragályos betegség miatt előreláthatólag hamarosan elszállítják onnan a katonákat.

Hirdetmény. Ezennel közhírré tesszük, hogy folyó évi január 14-én csütörtökön reggel 1/29 órakor a vágóhídi istállókból a marhatrágyát nyilvános árverésen a helyszínen eladjuk.

Örökimádás című hitbuzgalmi havi folyóirat legújabb száma rendkívül dús és érdekes tartalommal jelent meg. E valóban életrevaló folyóirat a Központi Oltáregyesület (Budapest, IV. ker., Üllői-ut 77.) kiadásában jelenik meg s előfizetési ára egy évre csak 3 korona. Ajánljuk t. előfizetőkünk pártfogásába.

„Egyházi Közlöny” — a magy. kath. papság kitünően szerkesztett hetilapja — most jelent meg igen gazdag tartalommal. A kath. világi közönség legnagyobb érdeklődésére is igényt tarthat mindig érdekes és élénk — az egész egyetemes egyházat illető — híreivel, valamint szakközleményeivel. Szerkeszti: Gerey József. Megrendelhető Budapest, VIII. ker., Eszterházy-utca 19. Előfizetési ára egész évre 12 kor.

Elvbarátainkhoz! Kérjük közönségünket, elvbarátainkat, hogy minden nyilvános helyiségben, kaszinóban, egyesületben, kávéházban, étteremben, pályaudvaron, dohánytözsdékben, fodrásznál, és más üzletekben is követeljék a mi lapunkat, az ÚJ ÉLET-et.

CSARNOK.

Egy főhadnagy kémfogása.

B. főhadnagy egyike azoknak a katonáknak, akik valóban tiszta lelkesedésből mentek a harctérre. B. eredetileg katonai pályára készült, később kilépett és mint állami tisztviselő működött. Bár a hivatal a háború tartamára felmentette a tisztviselőt, ennek dacára mikor megtörtént a mozgósítás, B. mindent elkövetett, hogy bocsássák a harctérre, ami sok utánajárás után meg is történt. Jelenleg mint beteg volt idehaza, de már 24-én ismét utnak indult a harctérre. Eddigi élményeiről pontos naplót vezetett B. s azt legközelebb rendelkezésünkre fogja bocsátani. A napló egy kis töredéket, mely fölötté érdekes dolgokat tartalmaz, az alábbiakban adjuk a főhadnagy elmondása alapján:

— N. . . . ról mindenütt vonaton mentünk egészen U. Z.-ig. Itt megállott vonatunk. Két órát kellett pihenni a gépnek. Ezt az időt alvásra használták a katonák, természetesen a vagonokban. Mély csend honolt az egész alvó táborban, csak a gép lassu szuszogása volt hallható. A szuronyos örkök összedugott kézzel, mellükhez szoritva tartották manlichereiket és éles szemmel, talán még élesebb fülekkel figyeltek minden mozdulatra, ami a közelben történik. Én és egy zászlós ébren voltunk. Két órákor megszólítottam a zászlóst:

— Jó lenne meginni egy teát.

A zászlós vállalkozott, azonban nem volt tüzünk, aminél a víz felforról volna.

Ekkor az az ötletem támadt, hogy a mozdony gőzét használjuk fel a forralásra. Nyomban előre is mentünk a géphez. Mig én a gépnél voltam elfoglalva, addig a zászlóst visszaküldtem szállásunkra. Ezalatt a gép előre haladt velem együtt, mert tolatott. A zászlós sokáig maradt el, ezért én is visszafordultam és gyalog igyekeztem a vonatot elérni.

Közvetlen a mi vonatunk mögött, a másik sín páron egy másik vonat is volt, mely eggyel több kocsiból volt összeállítva és ezt az egy kocsit a mi vonatunk már nem fedte el. 30 lépésre lehettem a vonattól, mikor különös fényt láttam feltűnni a kocsi tetején. A fény egy tüzcsóvától származott, amit valaki bizonyos szabályok szerint mozgató. Gyorsan a kocsihoz siettem s legnagyobb meglepetésemre a második vonat utolsó kocsija ajtajában láttam a mozgófényt. Egy idegen férfi állott ott és az mozgatót égő szalmacsóvát.

Bármily óvatosan mentem a vagonhoz, az illető mégis meghallotta a sarkantyum pengését s abban a pillanatban beugrott a vagonba s becsapta maga után az ajtót. Felugrottam a kocsi s félretoltam az ajtót. Bent sötétség volt. Villamos zseblámpával világítottam be a bizalmatlan helyiségbe. A tüzcsóvát forgató embert a földön találtam. Igazi gazember típus volt s mikor rákiáltottam, felugrott s a vagon másik oldalára futott, hogy feltépve az ajtót, kimeneküljön. Revolvert szegeztem neki s megmarkoltam a nyakát. Ekkorra már megérkezett a hadapródormester, aki több nyelven beszél. A menekülni akaró férfi látva, hogy el van veszve, óriási dühvel vetette magát rám. Ugyanekkor megmozdult a

waggon minden része és még három ilyen gyanus alak ugrott elő. Birokra keltünk az alakokkal és pár perc alatt ártalmatlanná is tettük őket. Elsősorban igazolásra szólítottam őket, de egyik sem tudta magát igazolni. Vallatás közben a kantinos is oda-jött s lelkendezve kérdezte:

— Főhadnagy ur, nincs ezek között egy nő is? Én már ezeket az embereket láttam ma délután. Állandóan itt ólálkodtak, de volt közöttük egy nő is. Parancsot adtam, hogy kutassák át a vaggont. A katonák nagy buzgalommal, de annál kevesebb kimélettel kezdték a vagonban levő szalmát felkutatni. A kantinosnak igaza volt. Az egyik sarokból a szalma alól borzas női fej bujt elő. Majd megjelent az egész nő. Valami züllött nő tehetett, akinek arcáról leritt a vutki tulságos élvezete. Hiába intettünk hozzá kérdéseket négy-öt féle nyelven is, egyet sem akart megérteni. Végül is egy bihari iuu szólaltatta meg, aki olyat kiáltott rá a puskatusával, hogy nyomban megértett mindent. Bevallotta a nő, hogy Oroszországból valók a másik négy férfival egyetemben és hogy jelenleg kémiszolgálatot teljesítenek az orosz hadseregnek. Megtudtuk, hogy a leadott tüzcsóva jelzés a szomszédos hegyen lévő orosz seregnek szólott volna, ha észre nem veszem és le nem fülelem. A vakmerő kémeket átadtam a helyőrségnek, mely másnap végzett is velük. Megjegyzem, hogy az orosz sereg két kilométerre volt tőlünk. Ez a sereg minden irányban körül volt véve ilyen kémekkel.

. . . Így kezdődött az én harctéri szereplésem, mely elég változatos volt s alig várom, hogy ismét ott lehessenek . . .

Használjunk hadisegély-bélyeget!

Ha önnek nyomtatványra, üzleti könyvre vagy könyvkötő-munkára van szüksége: forduljon teljes bizalommal

PIRI ÉS SZÉKELY

KÖNYVNYOMDA, KÖNYVKÖTÉSNET ÉS VONALZÓ-INTÉZET

céghez, ahol jutányos árak és pontos kiszolgálás mellett a legmesszebbmenő igényeket is kielégítik.

Különösen felhívják a lelkési hivatalok, pénzügyintézetek, szövetkezetek és vállalatok figyelmét üzleti könyveikre, amelyek használat alkalmával teljesen kifizekesnek, úgy hogy az irás bennük a legkényelmesebben eszközölhető. Mindennemű könyvkötő-munkák a legcsinosabb kivitelben készíttetnek.

Sopron, Háromházter 3 (a városház mellett).

T **Piri és Székely-cég** a had-baszálltakkal való levelezésre szép és rendkívül diszkrét kivitelű I. Ferenc József és Vilmos császár arany dombornyomású arcképével ellátott miniatűr, 9×12 cm. nagyságú

Áboriposta

borítékot és levélpapírost hozott forgalomba. Ára levélpapírral együtt 5 fillér, 100 drb. papirkazettában 5 kor. (Vidékre portómentes küldés.)

Kapható: Piri és Székely-cégnél Sopronban, Háromházsér 3. — Máhr Árpád cs. és kir. udv. könyvkeresk., Monsberger Gottfried papirkeresk. Várkerület — és az összes dohánytőzsdékben.

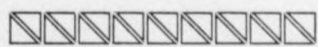
Rohonczi J.

BUDAPEST

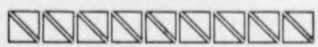
VI., SZIV-UTCA 4. SZ.

Parcellázó és ingatlan értékesítő vállalat.

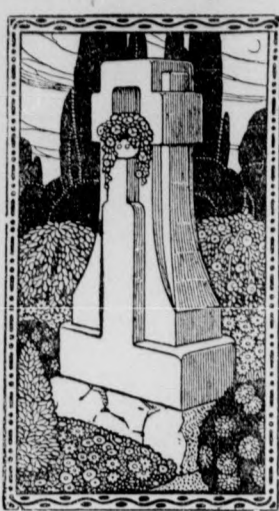

Birtokok parcellázását saját költségeimmel fedezem, úgyszintén azok elcserélését, esetleg eladását csekély díj ellenében pontosan és lelkiismeretesen eszközölöm.

Aki házat, birtokát eladni vagy elcserélni óhajtja, forduljon hozzám.

Minden tudakozódásra irodám készséggel és díjtalanul megadja a kellő felvilágosítást

Alapított 1835.

Alapított 1835.

HILD LIPÓT

okl. kőműfaragómester és cementárúgyáros

Sopron, Kőfaragó-tér 5. szám.

Ajánlom magamat mindennemű épület- és szobrászmunka, oltárok, szószékek elkészítésére. — **Gazdag raktár kész sarkövekben.** — **Nagy raktár mindennemű beton- és cement-árúkbán.**

Habermann Gyula

díszmű-, norinbergi és játékarúkereskedő

Sopron, Várkerület 81. sz.

Telefon-szám 371.

Ajánlja

nagy raktárát díszmű, norinbergi- és játékarúkbán.

Olcsó árak!

Figyelmes kiszolgálás!

TÖPFL ANTAL

díszletfestő és mázoló

Szélmalom-utca 6. SOPRON. Rákóczy-utca 17.

Elvállal minden e szakmába vágó munkálatokat, mint templomfestéseket stb. minden kivitelben, a legegyszerűbbtől a legfinomabb és művészi kivitelig. Kívánatra tervrajz és költségvetés.

Hirdetések e lapban sikerrel járnak!

Soproni Takarékpénztár

SOPRON

Széchenyitér 19. szám

Alapított 1842.

Betétek takarékkönyvecskékre és folyószámlára

Jelzálogkölcsonök

Előleg értékpapírokra

Váltó leszámítolás

Tőzsdei megbizások

Sorsjegyek, külföldi pénznemek

Felek részére nyitva d. e. fél 9-től 12-ig, délután 3-tól 5-ig.

Az összes bankügyeletekben legelőnyösebb kiszolgálás. Safekasszák bérbeadása.